

Torrent del Fornell, afluent per l'esquerra de la Tet, que passa al peu i a l'E de Jújols (Conflent) (XXIII, 165).

Cal Joandó, cases del terme de Navès (Solsonès) (XXXVIII, 188.14).

Ca de Joandó (oït *žuandó*), en el terme de Jou (Pallars Sobirà) (XXXVII, 66.11).

Can Joandó, masia del terme de Sant Feliu de Buixalleu (Selva), cap a mig camí de Maçanes, dalt de la carena (recollit per J. Coromines el 21-v-1956).

JOANET i JOANETES

JOANET. 1) Llogaret amb parròquia, a les Guillerries, agre. a Arbúcies, entre aquesta vila i St. Hilari Sacalm.

PRON. LOC. *žuānĕt* a Arbúcies i a Santa Coloma (Casac., 1920); id. a St. Pere de Ferrers (Arbúcies, 1931); en el poblet mateix (1926, 1957, 1962, etc.)

MENCIONS ANT. 886: *Johanneto* in comitatu Gerundense (*Cat. Car.* II, 140.6); 898: «---*Elzeda* ['Sauleda'] --- ad confines *Arbutiae*: de parte Or. usque ad *Johannetum* ---» (*Marca H.*, col. 829, §99; *Cat. Car.* II, 146.13. Alsius, s.v. *Arbúcies*); *S. x.*, delimitació del bisbat de Girona: «ad terminos qui sunt inter *Jobanet* et *ipsam Elzetam* et venit in fines *Arbutiae* ---» (Vill., *Vi. Lit.* xv, 257; Alsius, p. 175.10); 919: «in com. Ausona, in te. de *Jovaneto*, agència de St. Elari»; 931: «in co. Ausona, villa *Jovaneto*, villare Aimon, in aqua de *Ausore*»; 942: «in co. Ausona, te. *Jovanneto*, parr. St. Hilarii» (tots tres en docs. de St. Benet de Bages, *B.Un.Bna.*, n. 402, 95, 149, comun. de Mn. Pladevall); 978: «*Johannettu* et ipsa *Elizeta* --- fines de *Arbuties*» (§ 445, *Dipl. Cat. Vic.*, p. 372).

1279-8 i 1280: *Jovaneto* (Rius, *Rationes Decim.*, 222.234); 1332: S. Mathei de *Joaneto* (Junyent, *Misc. Griera* 1, 320); 1364: S.M. de *Jovaneto*; i 1377: *Jouaneto* (CCandi, *St. Hilari S.*, pp. 150, 157); 1451: «mansi de Serayma, par. S. M. de *Jobanet*» (CCandi, *Mi.Hi.Ca.* I, 127).

Hi ha diversos *HOMÒNIMS*:

(2) Un que devia ser en el Rosselló: «loco votato *Jobanet*», doc. de Millars, a. 1292 (res més en sabem).

(3) En el Lluçanès, on en queda memòria, contret en *Coll-Jonet*, nom de la collada en te. de Sora, entre la vall de Ierri i la de Rocafiguera, oït *kolžuunĕt*, pujant de Sora cap a Vinyoles de Portabella (1954, XII, 156).

MENCIONS ANT. 979: «alaudem qui est in termine de *Uris* et de *Ioanneto* seu de *Valleorce*» donat a St. Pere de Vic (*Dipl. Cat. Vic* § 455, p. 381) [cf. el que en dic a l'art. *Vallors*]; 980: villa *Joanneto* entre les dependències de *Saura* [Sora], escrit altre cop *Joaneto* i un altre cop *Joianeto* (potser error per *Jouaneto*, cit. amb el *flumen Tezere*, *Vingolas*, *Engelados* i *Duacastella* (Udina, *Arch. Co.*, A 297. 4 i 8 f., perg. orig.)

(4) Font de *žubanĕt* a la Conca de Tremp, te. Toralla (1957, XVIII, 76.21).

ETIM. Passant per *Joanet* (1) criden l'atenció les moltes «perxades» que hi travessem, per ex. en el camí que hi va des de l'Est, venint de St. Feliu de Buixalleu, i passant per *La Cortina*, per damunt de *Serraima*, en passem dues (1971) de llargues, la segona 5 minuts abans d'arribar al poblet; d'altres n'hi he vistes altres cops, anant d'alli a *Serraima*, i en el flotó d'arbres que corona el pujol damunt de l'església. Com que una «perxada» és un bosc de castanyers joves, esprimatxats —que no fan castanyes ni gaire ombra sinó *perxes* que, asclades, serveixen per fer «cescles» de castanyer, botam, fleixos per a caixes, etc.—, dono per segur que ve de **JUVENĒTUM*, col.l. d'arbres *juvenes* 'arbres joves'. També les valls de Ierri i Rocafiguera són plenes d'aquesta vegetació (3) i el mateix puc assegurar de Toralla i de les valls garrotxenques de Bas: on anem a veure'n un altre cas.

Altrament es nota que les nombroses mencions antigues (en part de data ben arcaica) tant de (1) com de (3) escriuen totes el nom en *-et* o amb *-t*-senzilla, i quasi totes les més antigues conserven la *-v-* etimològica 919, 931, 942, 1279, etc. avui encara la (4); quant a la *-e-* interna és quasi de llei que en català es dissimili en *a* davant una *e* tònica (*mateix*, *Micalet*, etc.) i la contracció en *Jon-* que constatem en el (3) en la forma moderna (i en el garrotxenc [i]) en totes les mencions medievals) suposa una *e* intermèdia, amb síncope *JUV'N-*: perquè, altrament, una *A* etimològica no hauria estat caduca. Així mateix és clar que partir de *JUVENIS*, i no de *Joan*, és una etimologia forçosa en un NL sense antecedents personals: car, si encara fóra concebible que un lloc es digués *Joan* (almenys si fos compl. de *castell*, *vila*, *casa* etc.) no tindria solta que prengués el de *Joanet*, diminutiu: més que més amb tanta repetició i antiguitat (i en toponímia els diminutius en *-et* són moltíssim més rars que en *-ell*).¹

II. JOANETES. Poble que modernament ha esdevingut molt més important que el modest *Joanet*. A la Garrotxa, subcomarca de Bas, 6 k. SE. d'Olot, és a l'ampit de l'estratègic Coll de Bracons (entre Puigsacalm i el massís de Cabrera) per on es passa de la Garrotxa a Osona, baixant cap a Torelló, partió d'aiguavessos entre el Ter i el Fluvià (40. k a l'ONO. de Joanet (1)).

PRON. MOD. *žuānĕtəs*, oït a St. Privat, Casac. (1920); id., també a St. Privat (1929), a En-Bas (1925), i en les enq. de la Vola (1954, XIII, 130 ss.), de Sta. Pau i St. Aniol.

MENCIONS ANT. Les del poble són bastant tardanes: abans se'ns parla de la collada i de la vall: 898: «*collum Jonathés* in comitatu Bisuldunensi»